detur. et filia. Igr̃ dicendū est q̃ ꝑ
ꝓpositū ītelligr̃ ꝓlatus. sed in ūbꝰ
aplꝰ. Hebr. xiii. Obedite ꝓpositis ꝟ
tris. Constat eñ q̃ ibi vocat ꝓla
tos ꝓpositos Eodem mō hic augr
vocat ꝓlatū ꝓpositū. Ctr̃ eccā er
hoc ꝓz q̃ ī regula quā scribit ad
mulieres vocat ꝓlatā ꝓpositam.
et sile ī epla quā scribit ad eosdem
ī qua ifert illā regulā. Crd̃ hoc
eccā manifeste sentit. expō r̃gule
sup hoc loco: Et aut̃ dicr̃ nūq̃
ipse ꝓlatus debet distribuere vic
tū et hꝺi. Rñdr̃ q̃ si hoc faciat
ī ꝓpria ꝑsona dūmodo nō impe
diat̃ a meliozibz lymis, nō est gr̃
evāgeliū cū dicat. Luc. xxii. de
rpō exemplo ꝓlatoꝝ. Ego aut̃
ī medio vestri sum dicit dñs sicut
qui mīstrat. ꝑt tū hoc facere per
alios. Hugōi g̃ distributio facr̃
da est a ꝓposito per se ul' ꝑ alios.
Humr̃ aut̃ ex hoc duplex argu
mentū. Unū est q̃ ꝓlatus debet
esse magis sollicitus de tpalibus
q̃ subditi. Cū eñ hr̃at distribuere
nr̃ia subditis et sicut pater hr̃t
cogitare de nr̃itatibus filioꝝ.
constat q̃ debet gerr̃ maiorem
sollicitudinē ut hꝺi hr̃at q̃ alij.
aluꝰ eñ nō posset distribuere
si nō habr̃et Aliud argumētū est
q̃ solus sn̄ consilio aliorū ꝑt cō
stituere officiales qui habr̃t hꝺ
mōi distribuere si velit. Cū ei
regula īponat ei soli distribu
nōē ꝑdcōm. gstat q̃ solus ꝑ
se ul' ꝑ aluꝫ ꝑt eam executiom
mādare Circa ſm̄ noñdū q̃
nō solū victus et vestitus acci
pienda sit ꝑ distributionem sed
omnia alia necessaria. ſz de hꝺ
magis fiūt augr̃ mēsionem. q̃
siūt maiorib nr̃itatib cotidiane.
4e quibꝫ magis posset videri q̃
possint simul ꝓpria auctr̃. unde
ꝑ gsequēs ꝛ limr̃ q̃ si hꝺ non
ꝑnt sic accipi. mlt̃o mꝫ alia q̃

cuꝫ Tr̃ noñdū q̃ laudabilior est
cōsuetudo religiosoꝝ qui non dāt
cto tpe ctā vestē. utpote tunicam
unā m āno uno. ul' cappā ī duobz
ul' hꝺi ſz dāt sed in indigenciam.
quā gsuetudo eoꝝ qui certā vestē
certo tpe cū dicat tegumētū dandū
nō secundū equalitatē. ſz sed in q̃
cuꝫ opus erat fuit. Certū autem
est q̃ aliquis ꝑt indigr̃ ul' minus
q̃ una tunica ī āno et sic de aliꝭ
Illa aut̃ gsuetudo q̃ dat certā pecu
niam certo tpe ꝑ vestibz q̃ aliꝭ
necessarys oīno est reprobanda.
nō solū quia ē matia ꝓpretatis.
ſz est gtra r̃gulā q̃ dicit nō pecu
niam. ſz victū et vestitū distribuē
dū esse. Circa q̃r̃tū noñdū qd' hꝺ
qd' hꝺ dicit non equaliter omnibus
esse dandū victū. videt̃ ee gr̃iū
bto būdicto q̃ ī regula sua dicit
certā mensurā pānis et potꝰ dā
dū omnibz. Iz ad hoc rñdetur q̃
btūs būdictus ī eisdem caplis ī
quibꝫ de hoc loquit̃ q̃mittit abbi
ut plr̃ tribuat̃ si nr̃itas hꝺ r̃git.
Tr̃ ex hoc qd' dicit nō equaliter
oībus distribuendū tegumētū.
patet q̃ tollerabile est in ordine.
si forte meliores vestes ul' plures
dant̃ interdū vni q̃ alij dūmodo
subsit causa rōnabilis et ꝓpter
nr̃itas. Et idem de cibis ē iudicā
dū. Tr̃ cū er hoc q̃ dicit. Iz porꝫ
unicuiꝫ sicut cuiꝫ opꝫ fuerit. ꝓz
q̃ ī quētu possit interdū alicui dari
alicui. qd' aliis nō datur cum hoc
requirit nr̃itas ul' infirmitas ul'
natura. utpote cū aliquis nūq̃
ꝑt uti cibis rōibus. uel ꝓpt̃ infir
mitatē ul' nature abhominacio
nē. Aluꝰ vo non est extendenda
hꝺi dispēsacio ne sub pallio ne
cessitatis ꝑagatur negocium
voluptatis. Tr̃ ꝑ hoc q̃ dicit sic.
cuiꝫ opꝫ fuerit non sicut quisq̃
voluerit. īnuit q̃ cauēda est sup
fluitas et minima temeritas. ꝛ lm

nō

ꝑ 19

quens indigenciā. Necessitas eī mīst
ta nec sup fluitatē hꝺ nec īdigenciā.

De cauendo sup fluitate Cap̃ decimūtū.

Circa si fluitatē vo noñdū q̃ luꝫ
oī rpiano sit cauendū. iuxta
illud. Ephōthi vi. Ignītes almētā et
quibꝫ tegmīa hꝺs gtēti simꝫ. tamē
magis cauēda est de rebus. iuxr̃ illud
Corīthi vi. Cui altari servit de altari
vacat. Būdꝫ vacat īquā nō sup
biat. nō dicr̃t̃ ꝑ silia. maxīe vo reli
giosi. Nūi vi. Vae sine mulier cum
se volueīt dño gscīare a vmo et omī
qd' ībraari ꝑt abstinebūt. Crd̃ non
videat q̃ ī mīmꝫ sonet victꝰ q̃ alimē
tū ꝑ tegumentū. et ī mīmꝫ abstinē
cia a vmo q̃ victus. Hoc aut̃ sigr̃icat
ī capillis. qui sigr̃icat sup fluitatē.
Haya aut̃ absēdunt aliq̃ de capillis.
ſz plus clerici et plr̃ religiosi. Licet
aut̃ omī religioso sit cauendū tū
nob' spāliꝰ. et hoc maxīe ꝑdica
toribz. et vr̃e ꝓfesse pauꝑtatis.
Roē ꝑdicatoris ẽplm de causa. ꝓ
ma est ne impediat̃. Cū ei diffici
le sit assueta relinqr̃e q̃ꝰ assuef
actꝰ sup fluitatibꝰ ux potuerit indi
genciam sustinr̃. Seneca volupta
tibz assueti carr̃ non ꝑnt. ſz discur
rentē ꝑ indigenciā aiaz. multas
indigencias oportet sustinr̃. Talis
q̃ refugiet ꝑdicacionē ut declinet
inopiam et sic impediet̃ ꝑdicacō.
Ideo ecōtrario dicit ꝑbta. Dñs pa
cētes erūt ut ānūciet. Hoc est ad
hoc ut ānūciet necessariū est eis
ut sciant bñ pati. Sedā est ne ip̃i
ꝑdicatōi dāpnosa fiat Cedit eī
ad dāpnū ꝑdicatis pnīam misi
et ipe arte vuat. Ideo dicit apl's
Corīthi vi. castigo corꝓ meū
Tercia ut efficacior in actu hedo si
at. Nichil eñ est q̃ magis attra
hat ad ꝑdicacionē q̃ fama ꝑdi
catoris. Inr̃ opa vo de gr̃e bono
rū nō est aliq̃ q̃ tam famosā ho
minē reddat sicut ꝑtas. Ut gr̃
ꝑdicacio sit efficax ad actu hendū.

cauendū est ꝑdicatoꝝ ab oī sup fluita
te. ymo acquirenda est sibi fama ꝓ
citatē ī victu et vestitu exemplo
iohis baptiste q̃ ex ꝑtate famā
sanctitatis acquisiuit. et efficaciā hoīes
ad hendi agendi vi. Ipe eñ iohānes
hēbat vestimentū de camelorum
pilis. esca aut̃ eius erat locuste et mel
silvestre. Et seqũt̃ tū exibat ad eum
oīs iherosolyma et oīs iudea et qui
attracti tali fama. Roē pauꝑtatis
ẽplum sil'iter de causa cauēdum est
nobis a sup fluitatibz. Ad qd' sciēd
noñdū est ꝓmo q̃ elemosine dant̃
bonis viris īquātu nr̃itatis. Unde
Rō. xi. Nr̃itatibz scōrꝝ cōicātes nō
dicit delicijs ul' sup fluitatib'. Tr̃
ut fr̃eqũt̃ fuit a danīel nr̃itatibz
Luce xxi. hec vidua ex eo q̃ de
fect illoꝝ victu suū dimisit ī munꝰ
dei. Preterea si ista nō acciperēt hꝺ
alij qui ide supplerēt suā nr̃itatē
unde ad sup fluas expēdētes elē
mosinas vox est pauꝑū sed ī m'nar
dū. Pleta mā r̃dit vobis in sup
fluas copias mīs nr̃itatibz sub
traht̃ q̃ꝰ acndit vanitatibz. Ysaie
xxvi. In terra scōrꝝ īqua gessit.
Būdꝫ Tā īquā gerūt ī ēra scōrꝝ ut
stipendijs q̃ sufficr̃ deleāt mīme
sint gtēti. sup flua quibz egr̃i sustē
tandi erant impie q̃simē nō ve
renr̃ ꝑ pensandum est diligenter
q̃le sit illud qd' nr̃itatibz pauꝑū
subtrahit̃ qd' de nr̃itatib' dāciū
extrahit̃ qd' ꝓ nr̃itate r̃leuādi
porrigit̃ sup flue expendatur. Tr̃
nōdē q̃ elemosine dant̃ ꝑ ꝓcīs
et hoc illoꝝ quoꝝ aliq̃ ardet ī ifno.
aliqui ī purgatorio. aliq̃ adhuc ī
cōcupiscēcijs ī mūdo sūt. Igr̃ hꝺi
elemosine sūt pamb doloꝝ et luctꝰ
Crd̃ q̃ mēte sanꝫ audeat de hꝺs
festū a' sup fluitates facr̃ et nō
potius cum tīore et tremore co
medr̃. Unū levit. vi. dicit aaron
oblata est hodie victima ꝑ ꝓcīs
Et ꝓ. quo potui cōdere ea a' placr̃